

فریدریش ویلهلم نیچه

ترجمہی ابوتراب سہراب - محمد محقق نیشابوری

انسانی، زیادہ انسانی

فهرست

۷	دیباچه (مقدمهٔ ریچارد شاخت)
۴۳	آغاز نیچه شدن (مقدمهٔ آرتور سی. دانتو)
۶۱	سالشمار زندگی نیچه
۶۷	انسانی، زیاده‌انسانی
۶۹	پیشگفتار
۸۳	۱ دربارهٔ آغاز و انجام امور
۱۲۲	۲ دربارهٔ تاریخ احساسات اخلاقی
۱۸۳	۳ حیات دینی
۲۲۳	۴ دربارهٔ نفوس هنرمندان و نویسندگان
۲۷۸	۵ نشانه‌های فرهنگ برتر و فروتر
۳۳۶	۶ انسان در جامعه
۳۶۴	۷ زن و کودک
۳۸۷	۸ نگاهی به دولت
۴۲۴	۹ انسان در تنهایی خویش
۴۷۵	پس‌گفتار: در میان دوستان

سالشمار

[زندگی نیچه]

- ۱۸۴۴ فریدریش ویلهلم نیچه در ۱۵ اکتبر، در شهر زُکِن واقع در ایالت ساکسنیِ پروس، دیده به جهان گشود.
- ۱۸۴۹ پدر نیچه (در ۳۶ سالگی) چشم از جهان فرو می‌بندد.
- ۱۸۵۸-۶۴ در مدرسه‌ی شبانه‌روزی شولپفورتا که بر پایه‌ی نظام آموزشی کلاسیک اداره می‌شد، نام‌نویسی می‌کند؛ پیانو می‌نوازد و آهنگسازی می‌کند.
- ۱۸۶۴ برای تحصیل زبان‌ها و ادبیات کلاسیک وارد دانشگاه بن می‌شود.
- ۱۸۶۹ دانشیار فیلولوژی کلاسیک (حتّی پیش از آنکه درجه‌ی دکترای خود را بگیرد) در دانشگاه بالِ سوئیس.
- ۱۸۷۰ استاد دانشگاه بال؛ به عنوان بهیار در جنگ فرانسه و پروس شرکت می‌کند و به بیماری و خیمی دچار می‌شود.
- ۱۸۷۳ نخستین کتاب او *زایش تراژدی انتشار می‌یابد* (و با *تمسخر دانشگاهیان مواجه می‌شود*) - این تنها کتاب اصلی او در زمینه‌ی مطالعات کلاسیک است.

- ۱۸۷۳-۷۴ سه قسمت نخست تأملات نابهنگام را که شامل مقالات درباره‌ی سودمندی و ناسودمندی تاریخ برای زندگی و شوپنهاور در مقام آموزگار است انتشار داد.
- ۱۸۷۶ قسمت چهارم تأملات را در بزرگداشت واگنر می‌نویسد ولی اشتیاق او به واگنر به سردی می‌گراید.
- ۱۸۷۸ اولین مجلد کتاب انسانی، زیاده‌انسانی (۶۳۸ گزین‌گویه) منتشر می‌شود؛ واگنر پارسیفال را برای او می‌فرستد و بیگانگی ایشان با یکدیگر شدت می‌یابد.
- ۱۸۷۹ به سبب وخامت وضع سلامت از سمت خود در دانشگاه بال استعفا می‌دهد (و با این حال مستمری دریافت می‌کند)؛ از این پس تابستان‌ها را در منطقه‌ی انگادین سویس سپری می‌کند و زمستان‌ها را در شمال ایتالیا. در این ایام در پانسیون‌ها زندگی می‌کند.
- ۱۸۷۹-۸۰ دو الحاقیه برای انسانی، زیاده‌انسانی می‌نویسد که بعدها به عنوان دو بخش از مجلد دوم این کتاب انتشار یافتند (۷۵۸ گزین‌گویه‌ی دیگر).
- ۱۸۸۱ پگاه را منتشر می‌سازد (۵۷۵ گزین‌گویه)؛ ادوار متناوب افسردگی و سرخوشی؛ برای نخستین بار در تابستان به سیلس‌ماریا می‌آید و در همین جاست که ایده‌ی «رجعت ابدی» به فکرش می‌رسد.
- ۱۸۸۲ سال روابط گرم اما کوتاه‌مدت با لوسالومه که پایان خوشی ندارد؛ اولین نسخه‌ی چهار قسمتی حکمت شادان را منتشر می‌کند (۳۴۲ گزین‌گویه و تأملات).

- ۱۸۸۳ دو قسمت نخست چنین گفت زرتشت را نوشته و منتشر می‌سازد؛ از خانواده و دوستان دوری می‌گزیند؛ افسرده می‌شود و از زندگی در آلمان بیزار؛ واگنر می‌میرد.
- ۱۸۸۴ سومین قسمت چنین گفت زرتشت را تکمیل و منتشر می‌سازد؛ رابطه‌ی خود را با خواهرش الیزابت قطع می‌کند زیرا قادر نبود تمایلات ضدّ یهود و «نژادپرستانه» نامزد او برنارد فورستر را تاب آورد (الیزابت با وجود بیزاری و نگرانی نیچه سال بعد با فورستر ازدواج کرد و همراه با او به پاراگوئه رفت. فورستر می‌کوشید تا در آنجا کلونی نژاد ژرمن را بنیان نهد).
- ۱۸۸۵ بخش چهارم چنین گفت زرتشت به نگارش درمی‌آید اما فقط به طور خصوصی چاپ و توزیع می‌گردد؛ اوضاع بدتر می‌شود.
- ۱۸۸۶ فراسوی خیر و شر (۲۹۶ گزین‌گویه و تأمل، در ۹ بخش به علاوه یک شعر 'Aftersang') انتشار می‌یابد؛ ویراست جدید بیشتر آثار قبل از کتاب چنین گفت زرتشت آماده و پیشگفتاری بدانها افزوده شد.
- ۱۸۸۶-۷ چاپ دوم حکمت شادان به همراه اضافات: پیشگفتاری تازه و ۴۱ تأمل اضافه‌شده به بخش پنجم و شعری با نام «آوازهای شاهزاده فوگِل فرای».
- ۱۸۸۷ کتاب تبارشناسی اخلاق انتشار می‌یابد که شامل یک پیشگفتار و سه «مقاله» است (این مقالات به ترتیب ۱۷ و ۲۵ و ۲۸ بخش دارند)؛ نت‌های قطعه‌ای ارکستری با نام *Hymnus an das Leben* را تکمیل می‌کند؛ و شروع به